

Список літератури

1. Адамень Ф.Ф., Сичкарь В.И., Письменов В.Н., Шерстобитов В.В. Соя: промышленная переработка, кормовые добавки, продукты питания. – Киев: Нора-принт, 1999. –333 с.
2. Аленов Н. Увеличение производства сои – важная народнохозяйственная задача // Зерновые и масличные культуры. –1968. –№1. –С.32-34.
3. Бабич А.О. Проблема білка: сучасний стан, перспективи виробництва і використання сої // Корми і кормовиробництво. –1992. –С.3-7.

УДК : 658 : 338.24

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ КОНТРОЛІНГУ*

М.П.КРАСНИЦЬКА – пошукувач, Херсонський ДАУ

Сучасний стан ринку, нестабільність зовнішніх та внутрішніх факторів спонукає до додаткових вимог щодо управління підприємствами. Перед керівниками постає завдання зниження ризику банкрутств шляхом впровадження нових методів управління. При цьому контролінг дозволить забезпечити нормальний фінансовий стан підприємства.

Контролінг в економічному розумінні означає управління, спостереження, регулювання, контроль. У теорії та практиці існує чимало підходів до тлумачення змісту контролінгу на підприємствах. [1]

Під контролінгом розуміють функціональну систему планування, контролю, аналізу відхилень, координації, внутрішнього консалтингу та загального інформаційного забезпечення керівництва підприємством. Іншими словами, контролінг – це спеціальна, саморегулююча система методів та інструментів, яка спрямована на функціональну підтримку менеджменту підприємства і включає в себе інформаційне забезпечення, планування, координацію, контроль та внутрішній консалтинг. [2]

Контролінг – це система, зорієнтована на майбутній розвиток підприємства.

Ціль контролінгу – це збереження й успішний подальший розвиток підприємства. Контролінг сприяє досягненню головної цілі підприємства – оптимізації фінансового результату через максимізацію прибутку.

* Робота виконана під керівництвом проф. Благодатного В. І.

Основними завданнями контролінгу являються:

- організація напрямків інформаційних потоків на підприємстві;
- регіональна організація формування витрат для забезпечення можливості їх оперативного регулювання;
- розрахунок сум покриття витрат підприємства;
- керівництво планування та розробки бюджетів;
- визначення та аналіз відхилень фактичних величин від базових показників;
- визначення ступеня впливу можливих відхилень на кінцевий результат діяльності;
- аналіз прибутку з метою виявлення недоліків та розробки напрямків з удосконалення елементів прибутку.

Висвітливо основні функції контролінгу для запобігання фінансової кризи на підприємстві:

- стратегічне та оперативне планування;
- координація планів і діяльності;
- контроль, ревізія та внутрішній аудит;
- формування інформаційних каналів та інформаційне забезпечення підприємства;
- методологічне забезпечення та внутрішній консалтинг;
- регулювання, виконується для підтримки підприємства.

Залежно від функції розрізняють два види контролінгу: стратегічний та оперативний.

Розглянемо основні завдання стратегічного контролінгу:

- планування діяльності з допомогою планового календаря;
- підготовка і обробка необхідних планових інструментів і даних;
- постійна перевірка ефективності стратегічного планування і контролю;
- створення стратегічної інформаційної системи, котра надає би необхідну інформацію для стратегічного планування.

Ціллю оперативного управління підприємством являється ефективна реалізація визначеної стратегії, тобто використання результативного потенціалу. В якості величин, що характеризують досягнення цілей, слугують показники рентабельності та ліквідності.

Завданнями оперативного контролінгу являються:

- створення інформаційної системи, основаної на електронній обробці даних;
- розвиток системи показників;
- вибір та ефективне використання оперативних допоміжних інструментів контролінгу;

Оперативний та стратегічний контролінг не повинні суворо розділятися, тобто між ними існує тісний взаємозв'язок. Практика по-

казує, що успішна фінансово-господарська діяльність підприємства майже на 70% залежить від стратегічної спрямованості, на 20% – від ефективності оперативного управління і на 10% – від якості виконання поточних завдань. Оперативне планування значно залежить від стратегічного і своєю чергою, дає імпульси для зміни стратегічної направленості. Таким чином, оперативний та стратегічний контролінги представляють собою механізм саморегулювання на підприємстві і утворюють єдиний контур регулювання.

Організація системи контролінгу на підприємствах АПК буде сприяти підвищенню ефективності сільськогосподарського виробництва, який значною мірою залежить від впровадження досягнень науки, техніки, передового досвіду, подальшого розвитку спеціалізації, а також від використання внутрішньовиробничих резервів. Останні об'єктивно існують у всіх трьох основних елементах виробництва і праці (підвищення її продуктивності); предметом праці (раціональне і економне витрачання кормів, насіння, сировини, матеріалів тощо); засобах праці (раціональне використання будівель, машин, обладнання, інструментів та ін.). Виявлення зазначених резервів, розробка і впровадження заходів, спрямованих на збільшення виробництва продукції, поліпшення її якості, підвищення рентабельності, економічної ефективності. Це набуває особливої важливості у період впровадження ринкових відносин.

Список використаної літератури:

1. Сухарева Л.А, Петренко С.Н. Контроллинг – основа управления бизнесом.– К.: Эльга, Ника – Центр, 2002. –208 с.
2. Майер Э.Контроллинг как система мышления и управления. – М.: Финансы и статистика, 1993.-96 с.
3. Савицкая Г. Анализ хозяйственной деятельности предприятий АПК, - Минск : ИП “Экоперспектива”, 1998. – 494 с.

УДК 330. 131. 7 : 631. 15

МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ОЦІНКИ РИЗИКУ В СИСТЕМІ АГРОБІЗНЕСУ

О.Г.МОРОЗОВА – пошукувач, Херсонський ЕПШ

В умовах ринкової економіки сільськогосподарські підприємства повинні постійно підтримувати прибутковість не нижче потрібної норми прибутку, реалізувати свою ринкову стратегію при збе-